

i, naar man vilde forudsikke, at Sparekasserne og deres Bestyrelse vare uinteresserede i, at Sparekassesevirksomheden gik sin ordentlige, rolige Gang, og at der er Sikkerhed tilstede; det er imidlertid, forekommer det mig, i ligesaa høi Grad i Sparekassesevirksomhedens Interesse, som baade i Regjerings og Rigsdagens, at Virksomheden gaar sin ordentlige Gang, og at der er Sikkerhed tilstede, og jeg er endog overbevist om, at Ingen vil være stærkere interesseret i det end Sparekassesevirksomhederne. Da imidlertid 16 ærede Medlemmer have stillet et Forslag, som i Grunden vil til det samme Maal, og da jeg har forhandlet med min ærede Medforslagsstiller (Buch), om man ikke, hvis man kunde gjøre sig Daab om, at det Forslag, som er stillet af de 16 Medlemmer, kunde blive vedtaget, skulde undgaa at belemlre disse Forhandlinger med to Forslag, der sigte til eet Maal, skal jeg ikke paa Grund af den ærede Ordførers Motivering, men paa Grund af de af mig nævnte Hensyn, tillade mig paa egne og Medforslagsstillers Begne at tage vort Forslag under Nr. 25 tilbage.

Formanden (Krabbe): Endringsforslaget under Nr. 25 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Op- hold). Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Saastrup: Under Nr. 26 er der stillet det Forslag, at i 3die Linie i § 1 rettes „8“ til „6“. Det er et Forslag, jeg har tilladt mig at være med til at stille, og som jeg fremdeles skal tillade mig at anbefale, idet det forekommer mig, at naar man vil give en Sparekasseseinspektør omtrent 20 Kr. daglig Løn, skulde man ikke sætte hans Diæter til 8 Kr. daglig. Rigsdagsmænd faae kun 6 Kr., og det forekommer mig, at naar der siges, at Inspektøren skal have Betaling, naar han er paa Reise, bør dog denne Betaling ikke være højere end Rigsdagsmændenes, der ogsaa ligge i det Fremmede i den Tid, de ere i Kjøbenhavn. Sen synes, at Billighed maatte tale for, at naar en Mand først oppebærer henimod 20 Kr. daglig i Løn, maatte han kunne nødes med 6 Kr. i Dagpenge paa Reise. — Til § 4 har Udvalget stillet en Endring om Afslutning af Regnskabet til 31te Marts. Jeg tillader mig at foreslaa, at man ikke foretager nogen Indskrænkning i Sparekassernes Virksomhed paa det Omraade, men at det forbliver som det var, da Loven blev vedtagen ved 2den Behandling, idet det for de fleste Sparekassers Vedkommende vilde være uheldigt og til megen Ulempe, om de skulde forandre deres Regnskabsdag til 31te Marts istedetfor nu at være stillede frit, og, saaledes som de fleste have det, at have 31te December til Regnskabsdag. Jeg skal tillade mig at anbefale Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 41

om, at § 11, der træffer Bestemmelser om Banker, udgaar. Det har ikke været mig muligt i alle de Forslag, der ere fremkomne baade i Udvalget og udenfor det, at finde noget rigtig Træffende, som man kunde ønske iærktat som Lov ligeoverfor Bankerne. Trods det, at man jo maa sige, at der har været dygtige og sagkyndige Kræfter, der have givet deres Bidrag i Udvalget til Løsningen af det Spørgsmaal, er der ikke fremkommet Noget, forekommer det mig, det kunde være heldigt at faae vedtaget. Jeg vilde derimod ansæ det for langt heldigere, naar man om et Aar eller to, som Forholdene staa, kunde faae en Lov for Banker. Da vi hidtil slet ingen Lov have havt paa det Omraade, synes jeg ikke, at det vilde være saa farligt at vente et Par Aar med at faae en Lov for Banker, og jeg vil finde det heldigere, da det jo dog nu er altfor saa Forhold, der vedkomme Banker, som man kan trække ind under denne Lov, og dog kommer den til at beskæftige sig med Banker. Det var derfor langt klarere og bedre baade for Sparekasser og Banker, om man havde en bestemt Sparekasselov og en bestemt Banklov. — Jeg skal derpaa tillade mig at anbefale et Forslag under Nr. 43 om en Revisionsbestemmelse paa 5 Aar. Da — forekommer det mig og mange med mig — dette Thing og navnlig Rigsdagen nu er temmelig streng overfor Sparekasserne, saa kunde det jo dog være muligt, at man om nogle Aar vilde synes, at de og de Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Undersøgelsen paa Stedet, naar der ikke ellers kunde siges Noget til Virksomheden, kunne undværes; ja, vi kunne maaske om 5 Aar komme til, at Efter-synet kunde blive langt billigere og lettere end nu og ikke nær saa gjenemgribende som det, vi nu staa i Begreb med at gaa over til. At være sikker paa, at man fik Sparekasseloven fremlagt til Revision, fik den efterset og fik alle de Er-faringer bragte med ind i Behandlingen deraf, som vi kunne have erhvervet i de 5 Aar, vilde jeg synes maatte absolut føre til et heldigt Resultat. Det er derfor, jeg skal anbefale, at man gaar over til at sætte den Bestemmelse ind i Loven, at den skal revideres om 5 Aar. Forsørgt skal jeg tillade mig at anbefale alle de af Udvalgets Flertal stillede Endringsforslag, ligesom jeg ogsaa skal anbefale det af den ærede Ordfører stillede Forslag om Stole- og Dreparekasser. Videre skal jeg ikke udtale mig.

Suel: Det er nærmest for at begrunde et enkelt af mig stillet Endringsforslag, at jeg har begjæret Ordet, nemlig det, som under Nr. 28 er stillet til § 2. Dette Endringsforslag gaar ud paa, at de sædvanlige Begunstigelser, som tilkomme Sparekasser, herefter skulle tillægges alle Sparekasser, som oprettes, uden at det skal være nødvendigt dertil at søge særlig Bevilling. Disse